

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 51. De his, quæ Concilium Calcedonense præcesserunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

tila in vastissimam Campaniæ planitiem recessit, ubi eum Aetius, cujus Exercitum Gothorum, Francorumque auxilia auxerant, memorabili pugna vicit, & tota Gallia expulit. Urbs Trecensis in immensis illis agris sita, inermis, & murorum præsidio destituta, imminentis Attilæ furorem expavescebat. Verum S. Lupi, ipsorum Episcopi, ei occurrentis reverentia Barbarum continuit; imo S. Episcopum non itineris Comitem modo, sed & sibi, copiisque suis Præsidium ad Rhenum usque esse jussit, promittens ipsum incolumem postea dimissurum. Promisso stetit, seque ejus precibus commendavit.

Sæculum V.
A. C. 451.

Greg. Tur.
hist. c. 7.

Vita S. Lupi
ap. Sur. 29.
Jul.

§. LI.

De his, quæ Concilium Calcedonense præcesserunt.

Imperatore Marciano in proposito perseverante, ut sine mora Concilium in Oriente convocaretur, Epistolæ ad Anatolium, aliosque Majorum Cathedrarum Episcopos directæ sunt, quibus indicabatur, ut Niceam in Bithynia cum tot Episcopis, sibi subjectis, quot placuisset, prima die Sept. convenirent. Imperator se ipsum adfuturum edicit. Epistolæ istæ Constantinopoli, decimo sexto Kalendas Junii, Marciano Consulatum gerenti-

Conc. Calc.
p. I. c. 36. 37.

Sæculum V.
A. C. 451.

gerente, id est decima septima Maji, anno 451. datæ.

ep. 68.

S. Leo hac Convocatione comperta, alios Legatos duos, quos ad Concilium mitteret, Pascasinum, Episcopum Lilibaensem in Sicilia, & Bonifacium, Ecclesie Romanæ Presbyterum, delegit. Hic Roma dimissus, & Pascasinus e Sicilia, unde maturius Constantinopolim pervenire posset, quippe tempus, inchoando Concilio constitutum, breve erat, illa vero Provincia reliquis in Occidente magis tranquilla, & Barbarorum incursionibus minus exposita. Ante omnia S. Leo Pascasino misit Epistolam suam ad Flavianum, & aliquot ex Patribus selectos textus, Mysterium Incarnationis explicantes, quibus jam prius Legati ejus Constantinopoli usi fuerant. His adjuncta Epistola, vigesima quarta Junii, anno 451. data, in qua ea, quæ in Oriente contigerant, docet. Scito, inquit, totam Ecclesiam Constantinopolitanam unanimes consensu subscripsisse, & Nestorium, Eutychemque cum Doctrina eorum anathematizasse. Scito etiam, mihi modo Epistolam Episcopi Constantinopolitani redditam, in qua refert, Episcopum Antiochenum ad omnes Episcopos misisse litteras circulares, quibus Epistolam meam recipit, & similiter Nestorium, & Eutychem, apposita manu, damnat. Ultimo S. Leo

S. Leo Pascasino præcipit, ut a viris pe-
 ritis in diem Paschatis anni 455. inquiri
 procuret, quia in computatione Theo-
 phili Alexandrini, qua illa ætate tota
 Ecclesia utebatur, difficultas occurre-
 bat.

Sæculum V.
 A. C. 451.

Bonifacius Presbyter, quia ipse solus
 ex urbe Roma dimittebatur, Legationis
 mandata & litteras ferebat, quæ Sexto
 Kalendas Julii, Adelphio Consule, nem-
 pe vigesima sexta Junii 451. datæ. Duæ
 ad Imperatorem Marcianum, ad Anato-
 lium una, & una ad Concilium dirigun-
 tur. In his Litteris S. Leo non obscure
 significat, longe gratius sibi futurum fuis-
 se, si Concilium in tempus magis ido-
 neum dilatum, & in Italia celebratum
 fuisset; se nihilominus Imperatoris vo-
 luntati morem gerere, & quamvis tem-
 pus valde breve fuisset positum, Episco-
 pum Pascasinum, & Presbyterum Boni-
 facium mittere, ut suo Nomine Concilio
 præessent, cum Lucentio, & Basilio,
 quos antea delegasset, & Juliano Coano,
 qui hujus negotii momenta penitissime
 novisset, cum jam diu in Oriente ver-
 saretur, & Concilio Ephesino interfuis-
 set. (*) Huic quoque S. Leo peculia-
 riter

Ep. 69. al. 49.
 73. al. 43. 70.
 72. al. 47.
 Legati Pon-
 tificis.

(*) Ex his luculentissime probatur, cujus sit
 in Concilio Oecumenico, etiam in Oriente ce-
 lebra-
 Hist. Eccles. Tom. VI. M m

Sæculum V. riter scripsit. Coeterum in his Epistolis,
 A. C. 451. sicut in aliis, asserit, de Fide, quæ certa
 est, non esse disputandum, & petit, ut
ep. 71. Episcopi, Sedibus suis pulsi, eoquod
 Fidem Catholicam defendissent, resti-
 tuantur, salvis primi Concilii Ephesini
 Decretis, & Sententia contra Nestorium
 lata. Hoc ultimum ideo additum, quod
 zelosissimi Eutythis Adversarii Hæresis
 Nestorianæ a quibusdam accusaren-
 tur.

ep. 74. 75. ad. In aliis Epistolis, ad Marcianum, &
 50. 51. Pulcheriam vigesima Julii datis, dicit SS.
 Pontifex; se nullum alium in finem o-
 ptasse, ut Concilium in Italia ageretur,
 quam ut omnes Occidentis Episcopi ad-
 esse possent. Sibi sententiam stare, om-
 nes, qui bona fide errorem retractarent,
 esse

lebrato, præesse, Imperatore, & Archiepiscopo
 Constantinopolitano consentientibus. Inter-
 pres Protestans dicit, Fleurii Præjudicium esse,
 omnibus Catholicis commune, dum affirmat, Le-
 gatos SS. Pontificis in Conciliis Oecumenicis
 præfuisse; sed nullatenus verosimile est, si res
 exemplo caruisset, & Orientales hoc jus in Ro-
 manis Pontificibus non agnovissent, nullum ex
 toto Oriente Episcopum Romanos Præsides suis-
 se recusaturum, præsertim cum nemo nesciat,
 quod Orientales vix unquam satis æquo animo
 tulerint, primam Orbis Christiani Sedem in Oc-
 cidente esse quærendam.

esse leniter habendos, atque ideo, se con-
sentiente, jam non paucos ad Commu-
nionem fuisse receptos. Factionis Du-
ces notatos quidem, sed adhucdum in
Sedibus suis usque ad Concilii Judicium
relinqui: *Tandem, inquit, paucis com-
plectar omnia; perspicuum vobis fiet, u-
nicam votorum nostrorum metam esse, ut
Hæresis, quam abominamur, extingua-
tur, & cura nostra Hæretici conver-
tantur.*

Sæculum V.
A. C. 451.

Cum Episcopi, ad Imperatoris Man-
datum, Niceam convenissent, Is primam
ad eos dedit Epistolam, rogans, ut se ex-
pectarent. Post aliquod temporis spa-
tium, scripserunt Episcopi, non nullos in
tam longa commoratione partim ægri-
tudine, partim aliis ærumnis vexari; re-
spondit Imperator; *Legati Papæ Leonis
præsentiam meam, in Concilio necessa-
riam, existimant, & me absente, illo se
conferre nolunt; hinc rogo vos, ut Calce-
donem veniatis, quo me ex Urbe Constan-
tinopoli, ubi me Reipublicæ pericula ve-
tinent, commodius conferam.* Episcopi
Nicea ad eum miserunt Atticum, Archi-
diaconum Constantinopolitanum, qui
moneret, timere Patres, ne in illa Con-
stantinopolis vicinia Eutychis Sectatores
tumultum excitarent. Rescripsit tertio
Imperator; nihil timerent, & sine cun-

Conc. Calc.
I. p. c. 58.

c. 41.

Episcopi Cal-
cedonem ve-
cantur.

6. 42.

Sæculum V. A. C. 451. statione Calcedonem venirent, ne Con-
cilium in longum nimis tempus differ-
retur, sibi enim Res Illyrici non permit-
tere, ut procul abesset. Nempe Hunni,
ex Gallia profligati, in Illyricum pene-
trare conabantur, quos fortiter Marcia-
nus repulit.

L. 5. Cod. de his, qui ad Eccles. conf. Coeterum editis mandatis caverat,
ne factiosorum hominum motibus Con-
cilium turbaretur. Lege una, hoc anno,
tertio Idus, id est decimo tertio Julii
data, prohibetur, ne in Ecclesiis accla-
mando, aut concurrento tumultus ciea-
tur. Omnibus universim interdicitur,
ne Constantinopoli, vel alibi in coetus
coeant, statuto seditiosis mortis suppli-
cio. Pulcheria quoque Imperatrix, cum
Episcopi Niceæ congregati essent, Stra-
tegio in Bithynia Consulari scripsit, ju-
bens, ut omnes Clericos, Monachos, Lai-
cosque, qui non vocati, & sine Episco-
porum suorum licentia ad turbas
comovendas venissent,
ejiceret.

Conc. Calc. p. 1. c. 39.

